

Garn ud over alle sine Tilhørere for straks at fange dem ind under sin Personligheds Magt.

Han begyndte sin Tale med næsten uhørlig Stemme, hvad der hos flere af dem, der var fortrolige med hans Virkemidler, vakte en Anelse om, at han ved denne Lejlighed underfundigt vilde spille med Dæmper paa Strengene. Det skabte nogen Ængstelse hist og her i det tyrstrupske Parti, hvor man trods alt ikke var ganske tryg. Det var før set, at Enslev havde vendt Stemningen i en Forsamling ved en Overlistelse. Skulde tilmed Tyrstrup være uheldig med sin Forsvarstale — hvad man desværre maatte regne med — kunde Resultatet af Afstemningen let blive usikkert. Og det var ikke tilstrækkeligt, at Enslevs Forslag slet og ret forkastedes. Det maatte ske paa en saa afgørende Maade, at den sidste Rest af Magt blev slaaet den gamle Voldsmand ud af Haanden.

»Dersom jeg i dette Øjeblik,« sagde han, »da mit lange, politiske Liv nærmer sig sin Afslutning — og maaske staar jeg paa denne Talerstol for sidste Gang — dersom jeg nu skulde samle i et enkelt Ord, hvad jeg kunde ønske at efterlade som Summen af mine Erfaringer . . . efterlade som en politisk Arv til dem, for hvem Frihedens Navn endnu er et helligt Navn; til dem, som ikke har glemmt, at Trældommens Dage, at Træhesten og Naadigherrens